

te frem i Nordjyllands politiske Foreninger. — Gennem hendes Foredrag og Agitation gaar som den røde Traad „at arbejde for Gennemførelsen af Kvinders fulde Ligestilling med Mænd i Familie, Samfund og Stat“, og det var derfor forstaaeligt, at hendes Kolleger 1916 valgte hende som deres Repræsentant i Hovedstyrelsen for D. L. F. (Danmarks Lærerforening). Købstadlærernes Program tangerer Tanken om Ligestilling; Programmets § 5 lyder: „Lærere og Lærerinder bør stilles lige under deres Arbejde i Skolen“.

Ved sin Indtrædelse i Hovedstyrelsen valgtes hun ind i det Lønudvalg, der skulde udarbejde Lovudkast til en Lønrevision. Vi ved, at hun har kæmpet for lige „Løn for lige Arbejde“ i Udvalget, men ogsaa, at Kompromis var nødvendigt, om Enighed skulde naas, og derfor kom Forsørgerprincippet ind i Udkastet.

Det er interessant at se den Diskussion, der for Tiden føres i Lærerstandens Presse, der er Protest mod Forsørgerprincippet, og det er, som om Thora Pedersen skal bære Skylden for disse „nye Tankers“ Fremkomst. Man synes at glemme, at der kun har siddet 2 Kvinder, men 3 Mænd i dette Lønudvalg. Dette turde at være „for Smed at reite Bager“. — Oppositionen gælder nok Tidens Krav som Udviklingen har ført med sig, men dem kommer man ikke uden om trods al Modstand. —

Der er fra Mændenes Side fremkommet Ytringer om, at Kvinderne vilde være tilfredse med mindre Løn end Lærere kunde være tjent med. Paa dette Punkt haaber vi, at Thora Pedersen skal være Kvindernes Talsmand, vi regner vort Arbejde for lige saa værdifuldt som Mændenes og vil ikke paa nogen Maade underbyde dem, men ligestilles. — Thora Pedersens offentlige Virksomhed og Indsigt i Lønspørgsmaalet kvalificerer hende til denne Udnævnelse, og vi ønsker, at hun maa være med til gennem sit Arbejde i Lønkommissionen at virkeliggøre D. K.s tredje Formaal, „at forbedre Kvinders Kaar ad Lovgivningens Vej“.

Margrethe Petersen.

Familieforsørgeren.

—o—

Som andet Steds her i Bladet meddelt har D. K.s Fællesstyrelse, efter at Forslaget om de nye, midlertidige Skattelove var fremsat i Folketinget, indgivet Andragende om, at der i Loven maa blive taget et rimeligt Hensyn til Familier med Børn, saaledes at det Fradrag i den skattepligtige Indtægt af 100 Kr. for hvert Barn, som nu er tilstaaet Familieforsørgeren, maa blive forhøjet efter samme Maalestok som Skatten nu agtes forhøjet.

Andragendet er saa indlysende retfærdigt, og Regeringsforslagets Mangel paa Hensyn til Familieforsørgerne saa indlysende uretfærdigt, at D. K.s Medlemmer sikkert vil billige det Skridt, Fællesstyrelsen her har foretaget som værende i fuld Overensstemmelse med Fælleslovenes § 1, Stk. 3, hvis Formaal er Forbedring af Kvinders og Børns Kaar særlig ad Lovgivningens Vej.

Vi maa — vi véd ikke for hvilken Gang — beklage, at Grundlovens fortsatte Udskydelse har forhindret, at der i Øjeblikket sidder Kvinder i den danske Rigsdag, som kan være Talsmænd for Familieforsørgerne, som for Tiden, selv med en Indtægt af 6000 Kr. og derved, kæmper en haard Kamp for at holde deres Børn oppe paa det sociale Niveau, som deres borgerlige Stilling kræver. Det siger sig selv, at en Mand eller Kvinde, som har en Børneflokk at forsørge, langt fra er i Besiddelse af den samme Skatteevne som en barnløs Mand eller Kvinde med samme Indtægt, og skal, hvad alle er enige om at hævde, Skatten tages der, hvor Skatteevnen findes, da vil det være stik imod denne Hensigt at paaligne begge Parter samme Skat.

Vi skal vogte os vel i denne vanskelige Tid for, at der ikke vokser en underernæret Ungdom op i Hjemmene, men en uundgaelig Betingelse herfor er, at der tages et billigt Hensyn til dem, hvem Forsorgen for denne Ungdom er betroet. Skattelettelsen for Familieforsørgerne er en af de Veje, der kan og bør slaas ind paa, men sikkert kan man ikke

blive staaende herved, heller ikke under normale Forhold.

D. K.s Fællesstyrelse har i Forstaaelse heraf nedsat et Udvalg, som skal undersøge, hvad der kan og bør foretages fra Offentlighedens Side for at støtte Hjemmene og Familieforsørgelsen.

Fundats

for

et ved Dansk Kvindesamfund i Anledning af Jutta Bojsen-Møllers 80 Aars Fødselsdag d. 17. Marts 1917, grundlagt Legat til Fremme af Kvinders økonomiske Selvstændighed.

—o—

Dansk Kvindesamfund grundlægger herved et Legat, der skal bære Navnet: „Jutta Bojsen-Møllers Legat til Fremme af Kvinders økonomiske Selvstændighed“, og for hvilket vi under Forventning af Allerhøjeste Confirmation fastsætter følgende Fundats:

1.

Legatets Kapital, der er urørlig, bestaar af Kr. 6000, der anbringes som Sparekassemidler eller i Kreditforenings- eller Hypothekforenings-Obliigationer eller i danske Statsobligationer, alt efter efternævnte Fællesstyrelsens Skøn. —

2.

Legatets Formaal er at yde Bidrag til Fremme af Kvinders økonomiske Selvstændighed, og til Opnaaelse af dette Formaal skal de aarlige Indtægter af Legatkapitalen, efter Fradrag af Administrations- og deslige Udgifter, anvendes i Portioner som Hjælp til danske Kvinders Uddannelse i selvstændigt Erhverv. Medens det selvfølgelig maa fordres, for at en Legatportion i Henhold til ovenstaaende kan tildeles en Ansøgerinde, at hun er trængende til en saadan Portion, skal den større eller mindre Trang ikke komme i Betragtning overfor den formodede Evne og Dygtighed til at opnaa det tilstræbte, selvstændige Erhverv.

3.

Til Brug for Legatet anskaffes en Protokol, hvori Fundatsen med Allerhøjeste Confirmation indføres, og i hvilken alt Legatet iøvrigt vedrørende vil være at optegne, navnlig: hvorledes Kapitalen er anbragt, hvem Legatportionerne tildeles og disses Størrelse samt de aarlige Regnskaber.

4.

Saalænge Jutta Bojsen-Møller, Æresformand for Dansk Kvindesamfund,